

HOMENATGE A TERESA

Com un record d'infantesa
sempre recordaré
a la Teresa,
ballant el vals.

Potser fou l'últim fet
amb algú que estimés
abans que un bombardeig
la tornés boja.

Tots els xiquets la seguíem
i en un solar apartat ens instruïem
al seu voltant.

Mig descabellonada
ens mostrava les cuixes
i ens donava lliçons
d'anatomia.

Ella ens va dir d'on veníem.
I que els reis de l'Orient
no existien.
Ni llops ni esperits.

Ens parlava de l'amor
com la cosa més Bonica
i preciosa.
Sense pecats.

Ens ensenyà a ballar
a cantar i a estimar.
D'això ella era
la que més sabia.

Amb una floreta al seu cap
i un mocador negre al coll
i faldes llargues
i un cigarret.

Vas ser la riota dels grans,
i la mestra més volguda.
dels infants.

Ara de gran comprenc
Tot el que per TU sent
i et llence un homenatge
als quatre vents.

Com un record d'infantesa
sempre et recordaré a tu,
Teresa,
ballant el vals.

Ovidi Montllor